

هر کس این حرف را نشنیده باشد، نصف عمرش - نه همه عمرش - برفناست! کدام حرف؟ صبر کن. جمله را می‌گویم ولی به شرطی که یک چیز را دریادت نگه‌داری. آن هم این است که تو این جمله را نه یک بار، بلکه صدها و هزارها بار شنیده‌ای؛ و اگرچه هنوز هم کم است، ولی همین مقدارش را هم مدیون بزرگ‌ترهایی هستی که به یک جمله دیگر عمل کرده‌اند. پس حالا هم جمله مشهور را خوب گوش کن و هم آن جمله دوم را؛ تا تو هم جزء بزرگ‌ترها شوی.

جمله اول کم چیزی نیست. از جنس سعادت است. یعنی اگر با جان و دل قبول کردی، دنیا و آخرت آباد است و گرنه، هر دویشان نابود:

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ،

هر آن که من سرپرست اویم، پس این علی سرپرست اوست.

و جمله دوم این است که تا خون در رگ‌ها و نفس در سینه‌هایت هست، با خودت پیمان ببندی که این جمله را به گوش دیگران برسانی؛ هر چند بعضی‌ها شنیده باشند. چون که پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله فرموده‌اند:

فَلْيُبَلِّغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

پس باید این سخن را حاضران به غایبان؛ و پدران به فرزندان برسانند تا برپایی روز رستاخیز.